

Kristóf Miklós: Atarashina Szonx

(Új Dalok)

Jucuska te drága

Jucuska te drága, ments meg engem kérlek
elveszett reményem, most már benned égek
nélküled virrasztok vak hideg homályban
hol az éj szirtjein csak démonok várnak

Mivégre az élet, nem látom az utat
bennem mint vak pondró, száz fényező kutat
szomjazva haldoklok, kimertem a kutat
két kezem tétován csak romok közt matat

Elveszett lelkeket mentek meg néhanap
kiáltok utánuk, de már nem hallanak
elárvult démonok halálról vallanak
épülnek a házak, s dőlnek a csöndfalak

Oly hiába minden, néha már úgy érzem
néma vágyaim közt szép csendben elvérzem
régi képeimet már régen nem nézem
vergődök fásultan, mint döglégy a mézben

Visszahulltam megint, bomló ingoványba
szerelmes lettem én egy megszállott lányba
szívemben kering az öröklét hiánya
ezért érzem mindig hogy minden hiába

Kit vált meg az ének, örök szenvedéstől
karma köreiből, örök kerengésből
talán majd egyszer én megváltom önmagam
istenné válok és felragyog majd a Nap!

Virágvilág

Virágok virága, ó te égi magány
benned ég a szívem, mint vak éji parázs
hogyan szabaduljak, leköt már a varázs
kerengek szüntelen, mint megkerült darázs

Szandinyi kaitando

Fehér tükröm világoljon
át a lepergő éveken
Ó, lesz-e még sanszom egyszer
szeretni téged, míg lehet?

Dorina Amma Dolóra

(Fájdalmak Zöld Forrása)

Drága szívem érted élek izzó lángsugárban
Omló álmom romjai közt egyre téged várlak
Reményeim kék virágát elfűjták az évek
Imádlak még elveszetten s már csak benned égek
Nincsilatú vak homályban pergetem a vágyam
Aranyszínű szép napsugár aranyozza árnyad

Amíg élek, élsz bennem is, eljegyezlek végleg
Mindenségem vad rejtekén rejtelek a fénybe
Mámorító részeg dalok zsonganak fejemben
Alvadnak a vágydémonok alvó életemben

Dermedt éjem vak öblein pergetem a könnyem
Olvadnak a szurokbabák aranszínű ködben
Leomlanak tétován az álmok mocsarába
Órák múlnak évekként a titokzatos nyárban
Ringatom a vágybabáim nektárillat-éjben
Atompuszták zord tájai szép szemedben égnek

Menásszeszhá Ómoszkhotorí

(Remények ébredése)

Mivégre az álomvilág, ha már nincs helyem sem
Elveszetten kutatgatom lepergett életem
Napok hullnak évekként a vágyak mocsarába
Álomtalan hideg éjben csak démonok várnak
Senkim sincs és elhagyottan csak a párom várom
Semmiszínű magánycsőndbe csak önmagam zárom
Zeng az ének a Hargitán, de én már nem élek
Ezer sebből vérzek el és vak homályban félek
Szememben a sötét árnyak csak csodára várnak
Zizzenetlen puha csöndben álommanók járnak
Hiába is reménykedek, elveszek az éjben
Ámulok hogy ilyen soká vajon miért éltem

Ó te drága aranyvirág, nyílj ki a szívemben
Mindenségem kikelete ragyogj fel énbennem
Oszlasd el a félelmeim hideg álom-árnyát
Sötét tükrű életemben tárd ki szíved szárnyát
Zuhanjanak éjverembe a zord álmotorzók
Kővirágok szirmai közt lapuló éjdongók
Hozd el nékem szép reményed sugárzó prímgyöngyét
Omló tenger hullámain s a csillagok könnyét
Tüzes tóban tündökölve teremts tiszta álmot
Olvaszd fel a jégvilágot, hozd el a Holnapot
Ragyogjon fel sötét szemed szikrázó parázsa
Így múljon életemből a Téboly varázsa!

Csinmatta

(Téged Várlak)

Téged várlak átvirrasztott éjeken remegve
Elveszeten énekelek hideg éjveremben
Fekete az éjszaka is hideg két szemedben
Álomtalan vak homályban dévák dideregnek
Pompaprúni hallgatásom megtöri a csendet
Várom már a manimat de a postás nem csenget
Ó te édes álommanó, hints szememre álmot
Rólam a szél leszaggatott minden szál virágot

Nincs is más csak éjfeketén rügyező vad mámor
Bennemszakadt kiáltásom a torkomra ráforr
Fel is izzik vak homályban szép szemed prímgyöngye
Csöndbehavadt szerelemmel várok rád örökre

Mattaminla Froszta Notte

(Várnak Rám A Hideg Éjben)

Várnak már a hideg éjben virrasztó vágytorzók
reményeim eltűnőben, miattuk virrasztok
elfeledett dalaimat hallgatom tűnődve
s ámulok hogy ablakomat a csöndpók beszötte

varázslatos pillanatok szövődnek éjembe
száll az idő, s nem tudom hogy mikor lesz letente
tán az álmok szivárványán átkelhetek megint
legalábbis így remélem, s a béna csönd beint

Vajon mi van Mariannal, úgy szenved szegényke
magányos ő pedig vár rá száz ifjú legényke
ó ha tudná, mily egyszerű megoldani mindent
nem kell ehhez mást tenned csak hívni kell az Istent

Bevillannak az angyalok, üzennek így nekem
álomfényük hullámain majd útra kelhetek
felbrekegett a telefon, vajon ki üzen így?
ismeretlen érintések tétova álma hív

Elfeledett álmaimban tán otthon lehetek
keresem az utamat s a néma csönd eltemet
Jucuskámat úgy szeretem, de már ő is más lett
olla sanzsé, kedveseim, a világ csak így megy

Kiraknának a házamból, de nem hagyom magam
akár azt is hihetném hogy kinő majd a fogam
kinő majd a csöndvirág az üszkös két szememből
közben nálam tizenhárom nemzedék is felnő

Száznyolc évig fogok élni, ezt már eltökéltem
ötvenhárom évet ebből bizony már leéltem
ez még csak az út fele és a java még hátra
kirtartok én mindvégig és nem tesznek lapátra

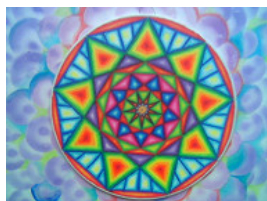
Pompaprúni hangulatom hamar jóra derül
kivirágzok hirtelen és még asszony is kerül
örök párom megtalálom, s egyé forrunk megint
felragyog a szerelmünkben olvadó tűzrubint

Protektáim védelmeznek s velem vannak mindig
oltalmaznak, védelmeznek, kísérnek a sírig
aztán se lesz vége majd az örökös frigyünknek
mert a Bardó éjszakáján tovább is kísérnek

Aztán együtt megtaláljuk az örök otthonunk
kék láng ölen, idő ölen végleg egybeforrunk
egy test lesz az egy-szellem és egy lesz a lelkünk is
beteljesült szivárványban lángoló tűz és víz

Így töltjük be feladatunk, így válunk Istenné
szeretettel, ahogyan azt Jézuska is tenné
És ha végül beteljesül mindez égi csoda
kinyílik a Menyország is, eljutunk mind oda

Velünk jönnek mindazok kit oly nagyon szeretünk
szép remények tiszta ege ragyog majd felettünk
Álmaimban láttam már e szép tündérvilágot
Megvalósul az Ígéret, hát kívánj szép álmot!

Kántilámin Bördkosima

(Dalolj Még Te Kis Pacsirta)

Dalolj még te kis pacsirta, törött szíveddel
felvirradó vágysugárral repülj az éjben
talán egyszer megérkezel, ne várj senkire
indulj el a hosszú úton, repülj messzire

Érted égek szüntelenül, de erről ne tudj
csöndbe hamvadt vak álmaid ölén csak aludj
kis madaram, vak madaram, mire is várnál
tudod hogy a hideg éjben nem vár senki rád

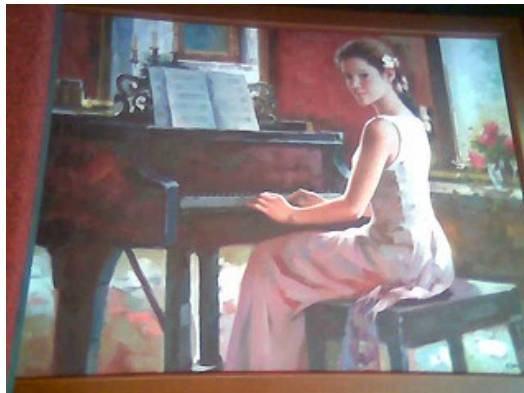
Egyedül kell virrasztanod, ahogy nekem is
hullámzó vad tengereken elveszett a kincs
elmentek a hajók és már üres minden part
elárvult kis szívünkbe egy gyilkos kígyó mart

Eltemették mindazt miért érdemes élni
démonlepte zord homályban nem tudsz csak félni
elárultak, cserbenhagytak, fekete csöndben
rettenetes ha az ember erre rádöbben

Siralmas az ébredés de erre szükség van
elindulni hosszú úton csak eztán szabad
várnak már a másvilágon égi angyalok
szerelmes szívükben a titok felragyog

Ők jelentik a megoldást minden sebedre
csak hozzájuk menekülhetsz törött szíveddel
de aztán még visszatérhetsz, hazád hazavár
fel a kéklő végtelenbe repülj kismadár

Aranyló Nap ölel gyorsan szívére édes
tiéd lesz a Menyország is, minden kincsével!
Ó, csak egyszer hihetném hogy így van valóban
Nem szakadna meg a szívem, s élnék boldogan!

Ektóriła Lúma

(Megőriz A Fény)

Elvirágzó álmok illatos kertjében
Keresem az utat, talán még nem késtem
Tündöklő ékkövek ragyognak fejedem
Órák szövődnek már évekké szeliden
Remények szívében ragyog a Végtelen
Istenek hívnak már elmenni nesztelen
Lopakodó holdak távolságig el
Amrita csókokkal borít el míg nézel

Leomló éjeből virrad fel a hajnal
Új erővel tölt fel, életadó Nappal
Magába öleli csodálatos lényed
Aranyló sugárba fonja bűvös fényed

Anex Kotomilá Tehosztoré Entiende

(Titkaimat Megőrzöd A Végtelenben)

Amrita álmaim virradó honában
Nefelejcs illatok tündér világában
Eleven fényekkel koronázott éjben
Xéna Míla Száti tündöklő kertjében

Keresem önmagam elveszett virágát
Olvadó világok elfelejtett álmát
Tékozolt éjszakák elhagyott reményét
Omló méla vágyak eltűnő visszfényét
Mindenségben őrzött ősrégi arcokat
Istenek sírjába temetett titkokat
Lángoló szenvedély elvérzett siralmát
Ábrándos szép szemek könnyeit, fájalmát

Tengersok csillagod ragyog a szememben
Emlékek rejlenek szenvedő szívemben
Halálvirágízű démonokkal alszom
Osztóznak agyamon, ha az álom elnyom
Szivárvány lángol fel vak szememben fájón
Zöldellnek a rétek mesebeli tájon
Titkaim megőrzi a Végtelen Szíve
Olthatatlan tűzzel égek ezer éve
Remények Leánya, könnyörgöm, eressz el
Éjtengerek partján kikötünk majd egyszer

Egyetlen reményem vagy te az életben
Nincs is senki csak te, ki annyit értem tett
Tündöklő gyémántok sugarába zártan
Istenek elveszett titkaira vártam
Egyszer csak feltárult a Kapu előttem
Napsugaras szárnyán végre már beléptem
Döbönt szemeimmel ámulok csak némán:
Elhagyott Istenem tűzfénye hull énrám!

Szép szerelmed izzó gyöngye

Szép szerelmed izzó gyöngye felragyog szívemben
arany vágyak sugarában merül el mély csendben
belézárva minden titkod gyémánt rejtelemmel
lángjaidba omlok némán omló életemmel

Teó Lúma Ai

(Isteni Fény-Szeretet)

Teó Lúma Ai
Minajkóra Flai
Aila Ollanthai
Tannió Zsemaj

Teó Kinna Ai
Aila Ollanthai
Jenna Ríta Nai
Tannió Zsemaj

Isteni Fény-Szeretet
Szárnyal A Szívem
A Szeretet a Mindenség Forrása
Mindenség Szíve Imádlak

Isteni Arany Szeretet
A Szeretet a Mindenség Forrása
A Jelen Az Isteni Írás
Mindenség Szíve Imádlak

Érted fáj a szívem

Érted fáj a szívem, benned égek árván
Fekete szemedből éjek leple hull rám
Kitagadtak minket Isten kegyeiből
Menekülünk némán, ki tudja mi elől
Ó ha tudnám mi vár, de hallgat a mélység
Meghasad zokogva felettünk a kék ég

Szívmandi

Tanniolla Zsemajla

(Mindenség Szíve Imádlak)

Terád vártam mindig, elveszett éjeken
Alvadó homályban, mélybehullt szirteken
Nefelejcs illatú álmaim honában
Nincsből szőtt csöndfátylak rémítő poklában
Istenként imádlak, benned égek árván
Didergek az éjben, vágyak árnya hull rám
Lassú lobogással felizzó szívemben
Leomló emlékek szabdalta zord csendben
Amrita csókokkal borítom be tested

Zsongító távolban elhaló álmokkal
Szívembe markoló ijesztő titkokkal
Egyedül a széllel, úgy kutattam érted
Mindent felforgatva, amit csak elértem
Aranyló sugárba fontalak örökre
Jaj az örvény elnyel, szűkülő körökben
Lángsugarú nyárban Rád találok megint
Angyalok szívébe zárt titkod megérint

Töredék

Mélybehavadt istenek már
nem indítanak meg
Menetelek vad magányban
démonseregemmel

Földbegyűröm hallgatásom
elmegyek a széllel
Fekete Csend üszkös szeme
könnyet se ejt értem

Dipfordasztit teónajjam
Nemúvimin verda
Marsiinla vildmiszolma
Aszurajmitherda

Terrabragla minszilenta
Forgimidla venta
Kurosztila mordajenna
Lákrima ne pella

Minaolla Brílami

(Mindenségem tündökölj)

Mindenségem tündökölj az éjben és énbennem
Ragyogjon fel tiszta fényed varázsa szívemben
Oldozz fel az átkok alól, ölelj már magadba
Hiányodban izzom árván, ringass a karodban

Hadd feledjek mindent mi volt, mily hiába éltem
Árnyak között botladoztam, s már mindentől félttem
Nem tudtam hogy merre az út, eltévedtem folyton
Nyakamra a csápkötegek hurkolódtak fojtón

Démonokkal viaskodtam, legyőztem végleg
Rettegésben virrasztottam, s csak nyeltem a mérget
Fájdalom volt minden percem, sötét kínok gyöngye
Befalaztam önmagamát éjsötét börtönbe

Szabadulni nem lehet míg nem jön el az idő
Elmenekül előlem a mind távolibb jövő
Meg kell fejtenem a Titkot, így múlik a varázs
Csöndbe hamvadt két szememben kihúnyt minden parázs

Ó ha egyszer felragyogna bennem szép világod
Megváltanád szenvedésem, s feledném az álmat
Merengnék a titkokon mit Isten súgott nekem
Felvirradna napfényed a távoli bérceken

Kivirágzó szerelemmel egyesülnénk megint
Mint az éjben váratlanul felizzó tűzrubint
Olyan lenne ébredésünk a csillagok ölén
Mint az elítélt szemében kigyúló szép remény

De hát szívem másé lettél, mit tehetek most már?
Fekete csend üszkös ölén virrasztalak immár
Nem maradt más nekem csak a fekete merengés
Démonvágyak örvényében mind gyorsabb kerengés

Felőről a téboly és már nincs eröm egy csepp sem
Életem mint hulló könnycsepp sötét kútba cseppen
Felcsillan még rajta fénye egy távoli fénynek
S elnyeli a hűvös magány tébolyult, zord mélye

Kántilámin 2

Kántilámin Bördkosima Mitkóre Dolor
Teónaj Jam Ekvalórisz Olla Ki Valór

Dalolj még te madár-gyermek fájó szíveddel
Égieknél megvalósult minden ígélet

Minden éjjel feléd sodor

Minden éjjel feléd sodor, felvirrad a Holdam
Lángsugarú álmaimmal ébred az új Holnap
Kéken izzó csillagait elnyeli a Hajnal
ugyan ki is versenyezne a tündöklő Nappal

Elárvult kis szívem

Elárvult kis szívem új csodára várva
virrasztja a csöndet fekete magányban
bezárt titkok ölén mereng a homályban
talán egy éjngyal hirtelen megváltja

Ó te drága Gyermekek

Ó te drága Gyermekek, virrassz az Időben
Fekete reményed csendben eltűnőben
Omló álmaimban, dermedő szívemben
Teérted virrasztok hideg éjveremben

Una Szong Anszienta

(Egy régi dal)

Vajúdik a Semmi
Engem űz a Szellem
Tenger omlik sárrá
Yasumin ül nagy csend
Ibolyaszín éjfél
Kristályplazma-álma
Életem egy átok
Meghalok utánad!

A szerelem máglyáján

A szerelem máglyáján büszkén és dacosan
Lángsugarú lelkem dalolva tündököl
Vérillatú holdak sugarába zárva
Felizzik szívemben a mind istenibb Jövő

Új Haikuk

Angyali áldás
árad ki minden percben
fájó szívemre

Éjek hóleple
szivárványkristály-csöndben
gyémántként ragyog

Jucuskavirág
nyílik már minden réten
ó de szép a nyár!

felvirrad a nap
mikor már nem kell többé
homályban élnem

éjkristályvarázs
zsongító égi béke
mélykék szemedben

éji tűz ragyog
hívogat hogy fényébe
alámerüljek

gyermeki szívem
talán még benne sejlik
angyali képed

isteni hívást
hallok a szívem mélyén
mikor könnyezek

éji szembogár
ó csak egyszer tudnám hogy
mi rejlik benned!

Mindenség Szíve
Teérted égek némán
álom-máglyámon

Áldozati láng
belédvetem minden torz
illúziómat

Megcsaltam magam
most Isten szíve is fáj
érte könnyezek

felvirrad a nyár
minden kis rejtett titka
égő szívedben

elveszett gyermek
nem tud úgy reménykedni
ahogy én várlak

kicsiny gyermeklány
érted ég szüntelenül
felsebzett szívem

hagyd az álmokat
nem vár rád úgyse más, csak
kihamvadt parázs

Angyalok szíve
Beléjük zárva minden
Fájdalmas titkom

Andzsira Kóra
Enklozi Mina Olla
Anessza Dolor

Remények szíve
Benned ég elhagyottan
Virrasztó lelkem

Anessza eszla
Divósn ojla Dóra
Ella Tienda

A Titok nem más:
Odaadás a Legfelsőbb
Drága Lény iránt

Vadászni nem más:
Meghúzni a ravaszt, míg
Istenre nézel

Aranyló Gyermek
Virraszt a szívem mélyén
Istenre várva

Tündérek hívnak
Dalolva útrakelni
Varázsos éjbe

Aludj míg lehet
Tündéri álmaidban
Veled repkedek

Avar fedí már
Szerelmem szép virágát
Újra itt az őszi

Miért nem tudlak
Feledni elhagyottan
Fájó szívemben?

Tündöklő virág
Volt minden kis reményem
Míg benned éltem

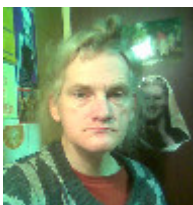
Mély a Csönd kútja
Mily zord az elveszettek
Magányos útja!

Éjkristályvarázs
Ragyog fel szívem mélyén
Álmaim tükrén

Fakó Telehold
Virraszt a bús égbolton
Mikor jössz felém?

Vak álmok porán
Szédítő Végtelenbe
Ájul kis szívünk

Ó te szép Halál
Öleld már lángkarodba
Fájó lelkemet!

Minden csepp könnyünk
Gyémántként ragyog Isten
Szívébe zárva

Lákrima Olla
Diamanta ke bríla
In Teó Koré

Égiek Vágya
Aranyozza be szívünk
Sivatag mélyén

Teónaj hote
Auri indezerto
Minkóra dolor

Éj leszállt megint
Felragyog két szemed, mint
Lángoló rubint

Köszönöm, szívem
Lángoló szerelmeddel
Élővé tettél

Szabad vagyok már
Létem minden percében
Mert Tiéd vagyok

Álmok szívében
Virrasztom őszi sorsom
Fekete csendben

Teónaj Nari
Encsi Morda Dezerto
Unika Hópmi

Égiek lettek
Ebben a halál-völgyben
Minden reményem

Az odaadás
az isteni szeretet
égi nektárja

Divósneszla
Ellateóna Ajla
Amrita Csjella

Devotion is the
Love-honey of the heaven
Coming from the God

Angyali áldás
árad ki minden percben
fájó szívemre

Andzsira Aila
Elira Olla Menta
Minkóra Dolor

Angely blessing
Flows through my suffering heart
in every minutes

Minden kis perce
tovatúnó létünknek
izzó drágakő

Ajándék a lét
Minden perce rejtelem
Isteni titok

Esszaesz Dóra
Olla Menta Miszterra
Teó Anessza

Minden percünket
bearanyozzák Isten
örömkönnyei

Olla Nosz Menta
Aurila Teóna
Lákrima Dzsója

Every minutes ours
Goldenized by the lovely
God's tears of joy

Valami kincset
Őriz meg fájó szívem:
Istent siratom

Enikivalór
Ektóri inla kormi
mitkráji Teó

Some kind of treasure
storing in my aching heart
crying for the God

Démonok sírnak
tébolyult szerelmekben
mert érted égek

Aszuraj kraila
immai frenessza aila
börning para csí

Demons cries in me
in my furious loving
burning for you, dear

Istenüzenet
áramlik minden percben
míg szemed nézem

Teónaj meszics
elira olla menta
venncsi meó mir

Kagylószívecske

Éjvirágok

Éjvirágok nyílnak a szívemben
Benned lángol minden reményem
Fekete álmok sötét kertjében
Szeretnék pihenni örök békében

Aranyló gyermek
Virraszt a szívem mélyén
Istenre várva

Szivák Veronika:

Egy öregember töprengései

Felborult az egyensúlyom, elvesztek az álmaim
A barátság-üveg eltört, már nem bírták izmaim
Elvesztettem barátaim, nincs már, ki megvédene
nem értem az életet, borzasztóbb, mint kellene
Vágyaim már rég kihűlték, fáradt vulkán vagyok
Nem köpök már régen tüzet, s lassan-lassan hervadok
Életem már érvénytelen, rossz vonatra szálltam
Az a bajom, fiatalon már túl sokat láttam
Lelkem üres, a régi szerelem nem izzítja szívemet
Elvesztettem mindent, miket jónak nevezni lehet
Fáradt ember vagyok, de nem a munkától
Nem az örök gúrcsól, hanem önmagamtól
Saját magam hajszolom, úzom az életen át
Hogy egyszer csak meglássam a Halál Kapuját
Nem építetek nagy terveket, nem szövök álm-hálókat
A bizonyos Élet-Halál Kapu másik fele hívogat
Az utolsó reményem, mi táplálja lelkem:
Nemsokára meghalok, s újrakezdektem életem

1990. május 3

Az „öregember” ekkor 14 éves volt ...
hja, a kort nem mindig az évek számával mérik...

Alvadt vér ízű
Könnyekben ázik minden
éjem nélküled

Highlander vagyok
Mindenkit túlélék, kit
Nagyon szerettem

Andzsira kóra
Enklozi mina olla
Anessza dolor

Heart of the angels
treasures every for blessing
painful secret mine

Mily régóta

Mily régóta várok már
tiszta szerelemre
elárvult kis szívemben
vágysugárra lesve

Minajkóra adorá
ailacsin tiende
enielle forgová
olla kische tente

Mitkóre dolor

(Fájó szívvel)

Miért sírok folyton elveszett homályban
Istent szólomatva, tudván hogy hiába
Tit kaim elpergő csöndjében virrasztva
Kitépett, kimetszett szívemet siratva
Ó ha tudnám hogy már közel a szabadság
Reményem szívében felizzó igazság
Eleven fényeid ragyognak szememben
Démonokkal alszom éjszakák ölében
Olt hatatlan tűzzel vágyom rád szüntelen
Leomló éveim sírja az életem
Omlanék lábaid elé a homályban
Ragyogj rám, szerelmem, felizzó sugárral!

Bellashi

(Szép halál)

Bánatos a szívem, emészti gyötrelmem
Elveszett életem siratom szüntelen
Lepergő időmet ez tölti ki mindig
Lassú pokoltűzőn égnek ezer évig

Akarom a halált, hogy megváltson végre
Szüntelen emészt a vágyakozás érte
Halálvirág nyílik szenvedő szívemen
Istenem ha szeretsz, ne engedj elvesznem!

Dorma szub sztellaj
Eltiende szonnyami
Irente szempain

Csillagok alatt
Álmodom a Végtelent
S már nem fáj a csönd

Vencsi meó mir

(Ha a szemed látom)

Vencsi meó mir
Olla Teó mir

Ha a szemed látom
Magát Istent látom
Csodás égi kútból
Ragyog fel az álom

Szemed felöleli
Az egész világot
Ó ragyogj fel bennem
Tüdéri virágom!

Szeretni mindent
Ölelni könnyes szemmel
Míg szívünk dobog

Lákrima sztellaj
Bríla in olla menta
Teóna koré

Csillagok könnye
Ragyog fel minden percben
Isten szívében

Madrami Aila

(Anyám szeretlek)

Mindenségem benned élek omló vágysugárban
Ablakomban bús Hold tekint rám a múltó nyárban
Didergek az álmok partján, nélküled virrasztok
Reménytelen újra minden, elhagytak az álmok
Aranyszínű lázkristályban forgatom a képed
Melegítsd fel fázó szívem, hagyd hogy benned égjek
Isteneim árva népét hadd feledjem végre

Add nekem a bomló éjéket eltűnő varázsát
Imádlak a kihűlt éjben reménytelen árván
Leomlanak vak homályban a téboly árnyai
Angyalaim virrasztanak, velem sírnak most itt

Tanniolla Csiadórá

(Mindenség Szíve téged imádlak)

Teérted égek én, drága virágszálam
Akarlak szerelmem, benned él a vágyam
Nefrita illatú éjéked vackán várlak
Napok lobbannak fel kikeleti lángban
Istennőm ölelj át, emelj fel az égig
Ó hogy vágyom én rád, kísérj el a sírig
Kegyetlen életem kőszívét olvasztod fel
Aranyló sugárba fonjon a Végtelen!
Csillagok honában ragyog fel szép fényed
Szerelmeink ölen vad álmok és kéjéked
Igazgyöngy minden könny, mi érted hull, szívem
Amrita illatú súlyos sötét éjben
Dalolj még szívemben, csodás álmaiddal
Óvnak az angyalok, égi honba hívnak
Reményem kék ege ragyogjon feletted
Alvadt átkaimat örökre feledtesd!

Selymes éjben

Selymes éjben virrasztok szüntelen
Ólomszínű árnyak hús ölében
Lángsugarú álmok búvkörében
Yollaonna árnya kísért bennem
Omlanék még lába elé mélán
Mint akit már eljegyzett a Sátán
Istennőként imádtam őt hajdan
Lelkemben izzott az omló Kwaidan
Dideregtem fázón zord ölében
Itt maradtam árván sötét csendben

Et údök aszt rálhár f á r a

Óm Minajla Tanni Adormanta
Zsemaíla Olla Kiszé Nessza
Entiende Matta Para Líva
Nonsze Széjlá Kveszta Tandi Déva
Mittimeszte Kolla Csin Eterne
Adormanta Onna Eniende
Forgimin Sze Praila Minaj Molla
Keccna Lúna Ke Brílala Holla
Encsi Bríla Minkóra Forlászte
Lászumín Sze Dáji Forgivende!

Áldalak szerelmem, szép Mindenség Szíve
Imádom mindazt ki nem lehettem
Mindörökké várok az életre
Nem is tudom mit is kéne tennem
Rettegéssel hívlak szakadatlan
Imádlak míg elnyel a zord katlan
Felejts el könnyörgöm, drága Mindenségem
Véres mámor-Holdak ragyognak szemedben
Benned lángol még elhagyott szívem
Engedj engem halni, már csak erre kérlek!

Fénnyé oldom fel
Lángtűkrű szerelmemmel
Ezt az éjszakát